

eines Fürsten von Pratishthāna 73, 22. VER. in LA. (III) 1, 11, 12, 10, 13, 5, 32, 7.

विक्रमस्थान n. Spazierplatz, ein Raum, in dem man auf und ab geht WEBER, KRISHNĀ. 266, N. 1.

विक्रमादित्य m. N. pr. verschiedener Fürsten, unter denen einer für den Besieger der Çaka und für den Gründer einer Aera (36 v. Chr.) gilt, KATHĀS. 38, 3. fgg. 120, 39. fgg. RĀGA-TAR. 2, 5, 6, 3, 125, 474. VER. in LA. (III) 1, 11, v. l. Verz. d. Oxf. H. 152, a, N. 2, 134, a, 32, 137, b, No. 339, 166, b, 20, 167, b, 16. Journ. of the Am. Or. S. 6, 317, e. TĀRAN. 313, 318. REINAUD, Mém. sur l'Inde 79. fgg. LIA. 2, 400. fg. 409. fg. 800. fgg. 904. WEBER, Lit. 188. fg. 206. ein Dichter Verz. d. Oxf. H. 124, b, 10, 40. ein Lexicograph 182, b, 2 v. u. MED. Anh. 4. HĀR. 273. UGĒVAL. zu UNĀDIS. 1, 95. fg. 2, 15, 3, 83, 126, 4, 16, 56, 75, 139.

विक्रमादित्यचरित n. = विक्रमचरित Verz. d. Tüb. Hdschr. 17.

विक्रमार्क m. N. pr. eines Fürsten ÇATR. 14, 102, 286. = विक्रमादित्य in विक्रमार्कचरित्र Verz. d. Tüb. Hdschr. 17.

विक्रमिन् (von क्रम् mit वि) 1) adj. a) schreitend, durchschreitend; unter den Beiww. Vishṇu's MBH. 13, 6938. — b) muthig MBH. 1, 226, 4991, 6, 2067. HARIV. 14496. R. 4, 17, 11. — 2) m. Löwe RĀGA. im ÇKDR. — Vgl. त्रैलोक्य, मृगा.

विक्रमेश m. N. eines buddhistischen Heiligen WILSON, Sel. Works II, 19.

विक्रमेश्वर 1) m. N. pr. eines der 8 Vitarāga bei den Buddhisten WILSON, Sel. Works II, 32. — 2) N. pr. eines von Vikramāditya errichteten Heiligthums RĀGA-TAR. 3, 474.

विक्रमोपाख्यान n. = विक्रमचरित LIA. 2, 802, N. 1.

विक्रमोर्वशी f. die durch Muth gewonnene Urvāṣī, Titel eines dem Kālidāsa zugeschriebenen Dramas, GILD. Bibl. 303. fgg. 327. fgg.

विक्रय (von 1. क्री mit वि) m. Verkauf AK. 2, 9, 83. H. 872. AV. 3, 13, 4. Nir. 3, 4. M. 3, 53, 54 (= MBH. 13, 2484). 7, 127, 8, 4, 9, 98, 100. MBH. 13, 2672. R. GORR. 1, 64, 3. Spr. 2693. Verz. d. Oxf. H. 86, b, 20, 87, b, 27, 282, b, 19. VARĀH. BRH. S. 31, 5. MĀLATĪ. 72, 10. KATHĀS. 23, 182, 43, 72. RĀGA-TAR. 1, 309, 4, 397, 3, 273. विद्या° PĀNĀT. 3, 1 (ed. ORU. 2, 6). 121, 21, 244, 2. — Vgl. घ्रात्म°, क्रय° (auch VARĀH. BRH. 8, 17, 17, 7. KATHĀS. 13, 83, 86. RĀGA-TAR. 3, 161), पाय°, मोस°.

विक्रयक (wie eben) nom. ag. Verkäufer: प्राणि° MBH. 13, 1601. के-द्र° u. s. w. 1646, 1648. विक्रयिक ed. Bomb. an allen Stellen. — Vgl. विक्रायक.

विक्रयपत्र n. Verkaufsurkunde, Kaufbrief RĀGA-TAR. 6, 30.

विक्रयिक (von विक्रय) m. Verkäufer KĀC. und SIDDH. K. zu P. 4, 4, 13. UGĒVAL. zu UNĀDIS. 2, 44. AK. 2, 9, 79. H. 868. क्रतु° MBH. 12, 1321. — Vgl. unter विक्रयक.

विक्रयिन् (von 1. क्री mit वि) nom. ag. Verkäufer H. 868. ÇABDAR. im ÇKDR. तस्य JĀG. 2, 170. in der Regel in comp. mit dem obj. P. 3, 2, 93 (vgl. VĀRTT.). M. 2, 118, 3, 51, 4, 215, 220, 9, 291. JĀG. 1, 163. वेद्° MBH. 3, 13356. R. GORR. 2, 90, 21. fg. मान° KATHĀS. 43, 88. प्राण° 32, 112. BHĀG. P. 10, 11, 11. PĀNĀR. 1, 6, 46. — Vgl. अश्च°, क्रतु°, क्रय°, पाय°, कल°, मोस°, रस°, सोम°.

विक्रय्य (wie eben) adj. zu verkaufen MBH. 13, 2450. अ° was nicht

verkauft werden darf Verz. d. Oxf. H. 87, b, 27. KULL. zu M. 11, 59. fgg. (S. 338, Z. 13). — Vgl. विक्रेय.

विक्रस m. der Mond VIKRAMĀDITYA bei UGĒVAL. zu UNĀDIS. 2, 15. — Vgl. विक्रस.

विक्रात 1) adj. s. u. क्रम् mit वि. विक्रात heisst derjenige Saṁdhi, welcher den Visarga unverändert lässt, RV. PRĀT. 4, 11, 34. — 2) m. a) Löwe RĀGA. im ÇKDR. — b) N. pr. eines Praḡapati (vgl. विकृत und विक्रीत) VP. 30, N. 2. eines Sohnes des Kuvalajāçva und der Madālasā MĀRK. P. 23, 9, 76, 17. fgg. — 3) n. a) das Geschrittene, Schritt VS. 10, 19. TBR. 1, 1, 5, 10. — b) muthiges Auftreten, Muth Spr. 4861 (pl.).

विक्रातभीम Titel eines Schauspiels Verz. d. Oxf. H. 180, a, 30.

विक्राति (von क्रम् mit वि) f. 1) das Schreiten (Beschreiten oder in Besitz-Nehmen): देवानां विक्रातिमनु विक्रमते TS. 2, 3, 6, 1, 5, 3, 7, 4. TBR. 1, 4, 9, 5. ÇAT. BR. 1, 1, 2, 13, 9, 3, 9, 3, 6, 3, 3. — 2) Galopp eines Pferdes TRIE. 2, 8, 45. — 3) kraftvolles —, muthiges Auftreten, Kraft, Muth RĀGA-TAR. 4, 128, 8, 678.

विक्रामै (wie eben) m. Schrittweite TBR. 1, 1, 4, 1.

विक्राय (von 1. क्री mit वि) nom. ag. Verkäufer: धान्य° P. 3, 2, 93, VĀRTT., Schol.

विक्रायक m. dass. H. 868. KULL. zu M. 8, 223. श्रुति° MBH. 3, 1401. — Vgl. विक्रयक.

विक्रिया (von 1. कर् mit वि) f. 1) Umgestaltung, Umwandlung, Veränderung, Modification, veränderter —, abnormer Zustand AK. 3, 3, 15. H. 1518. ÇĀK. 106, 1. मुखवर्षास्य R. 2, 33, 34. भू° = भूविकार KUMĀRAS. 3, 47. गुणा न याति विक्रियाम् Spr. 3314. असतो सद्भेदेपि साधवो याति विक्रियाम् 747 (II). 3266. SUÇR. 1, 128, 3. Verunstaltung: प्राप्तेयं विक्रिया मया R. GORR. 1, 30, 2. स्मश्रुप्रवृद्धिनिताननविक्रिय RAGH. 13, 71. ब्र-ह्म° BHĀG. P. 9, 1, 17. स मत्र इति विज्ञेयः शेषास्तु खलु विक्रियाः so v. a. ein schlechter Rath, kein wahrer Rath R. 5, 86, 18. साम्प्रसिद्धानि कार्याणि विक्रिया याति न क्वचित् zu Schanden werden Spr. 942 (II). विक्रिययै न कल्पते संबन्धाः सद्नुष्ठिताः KUMĀRAS. 6, 29. दीपस्य so v. a. das Verlöschen Spr. 4974. अविक्रिय (f. अ) keine Veränderung erleidend, keinem Wandel unterworfen RAGH. 10, 17. BHĀG. P. 1, 18, 26, 7, 7, 19. keine Veränderung im Aeussern zeigend, keine Miene verziehend, seine Gemüthsstimmung nicht verrathend KATHĀS. 31, 88. keine Verschiedenheit zeigend, ganz gleich RĀGA-TAR. 3, 363. विक्रिया ungewöhnliche Erscheinung KATHĀS. 3, 25. Missgeschick 4, 605, 14, 73. Schaden: रातसा दुष्टभावा हि यत्ते विक्रिया वने beabsichtigen Schaden zuzufügen R. 3, 49, 56. — 2) Erzeugniß: पयसश्चैव विक्रियाः alles was aus Milch bereitet wird M. 3, 25. JĀG. 1, 169. MĀRK. P. 33, 2. — 3) Veränderung im normalen Zustande des menschlichen Körpers, Indisposition, Affection: मारुत° R. 5, 31, 40. कम्पादि° RĀGA-TAR. 4, 174. भावितविषवेगविक्रिय DAÇAK. 72, 16. संधि° SUÇR. 1, 300, 14. — 4) Veränderung im normalen Zustande des Gemüths, Alteration, Aufregung: विकारं याति नो चित्तं वित्ते यस्य कदा च न Spr. 4987. घ्रात्म° R. GORR. 1, 63, 14. चित्त° 2, 16, 45. न चासीद्विक्रिया यस्य प्राप्य श्रियमुत्तमम् MBH. 7, 2428. R. 2, 34, 53. R. GORR. 2, 17, 31. RAGH. 7, 27. KUMĀRAS. 3, 34, 4, 41. Spr. 3018. निर्विकारामके चित्ते भावः प्रथमवि-